

indvende derimod, skal det være mig en Fornøjelse at imødegåa det, og jeg skal da være med til at hjælpe ham paa det rette Spor. Saa at han kan forstaa mig. Dermed skal jeg slutte, idet jeg skal bemærke, at, hvor uenig jeg end kan være med det ærede Medlem for Bogenfse (Bernsen), er jeg enig med ham deri, at vi maa haabe, at det, vi her vedtage, maa blive modtaget med saa stor Velvillie som muligt baade af Armeen og af Folket. Det vil baade Landet og Folket bedst.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Bjensen): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har til Slutning villet give Forslaget et Studsmaal med paa Veien og har i den Henseende fundet Mangfoldigt at udsætte, som vi jo maatte være forberedte paa; men han har givet det i en Kamme af Modsetninger mellem før og nu, som jeg dog maa sige nogle Ord om. Dette „før“ trænger nemlig til en noget nærmere Forklaring, thi det høie Thing vil erindre, at der er ikke saa ringe Forskjel imellem de forskjellige Forslag, der have foreligget paa Thingets Bord, fremsatte af den Side, hvortil jeg hører og tidligere har hørt, og jeg kan ogsaa sige til, mellem de i disse Forslag indeholdte Standpunkter. Altsaa, før man med fuld Ret kan stille en saadan Grænse mellem før og nu, maa man vide lidt nærmere, hvad man tænker paa ved dette „før“; thi det er ikke tilstrækkelig udelukkende at henvise til, hvad der ved 2den Behandling i denne Henseende blev opstillet, da det jo fremkom under Forhold og gennem Underhandlinger, for hvis Ledelse netop det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds bærer Ansvar. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at Hovedindrømmelsen fra vor Side er Reserveafdelingernes Omdannelse til Linieafdelinger. Derved kan man med eet Ord angive Kernen i vort Forslag. Jeg vil da minde om, som jeg alt gjorde forleden, at det har ingenlunde været fjernet fra Standpunktet „Før“; tværtimod er det det første Ord, der har lydt fra Flektallet i denne Forsamling. Jeg vil i den Anledning kaste et ganste kort Blik tilbage paa den hele Betragtning af Forsvarsplanen. Det, som det har dreiet sig om, det, som har udgjort Modsetningen mellem Høire og Venstre her i Salen, har jo været det, at man fra vor Side ved den endelige Gjensjemsjelse af Forsvarslovene har villet lægge Hovedvægten paa Forsvaret i 1ste Linie, medens man fra Høires Side ganste vist ikke har villet tilfidsætte

dette, men øiensynligt har lagt en meget fremtrædende Vægt paa Forsvaret i 2den eller rettere sagt i 3die Linie, som repræsenteres af Fæstningsforsvaret. Nu er det en klar, indlysende Logik, at i samme Grad som Forsvaret i første Linie svækkes, i samme Grad maa vi af de Militære henvises til Fæstningskrig, i samme Grad som Udviklingen gaar den modsatte Vej, idet Forsvaret i 1ste Linie, det levende Værn, styrkes, i samme Grad ere vi istand til at fastholde vor Opfattelse, at man ikke bør sætte sin Lid til Fæstningskrigen. Jeg skal nu ikke komme videre ind paa Betragtningen af en Fæstningskrigs Karakter, hvilket kunde føre mig videre, end jeg egentlig ønsker at komme; men jeg vil gjøre det høie Thing opmærksom paa, at, naar vi nu se tilbage paa, hvad der er foregaaet i indværende Rigsdagsamling, er Resultatet dette — jeg skjønner ikke rettere — at det staar i Overensstemmelse med vor Opfattelse af Landets Forsvarsplan. Som den første Linie betragte vi Søværnet, og det have vi søgt at styrke ved Søværnsloven, og hvad vi maatte rettest kunde kalde Forsvaret i anden Linie, nemlig det levende Værn, er det, vi søge at styrke ved det i Dieblirket foreliggende Lovforslag. Dette er saaledes i Overensstemmelse med vor Betragtning, og jeg skjønner ikke rettere, end at vi derved ogsaa ville være istand, i alt Fald i høiere Grad end ellers, til at kunne undvære det Forsvar i 3die Linie, nemlig det befæstede Forsvar, som der vistnok nu kun er en fjern Udsigt til at faae ført igjennem. Jeg har allerede indrømmet det ærede Medlem, at, medens vor Indrømmelse overfor Høire kan betegnes ved dette: Reserveafdelingernes Omdannelse til Linieafdelinger, saa kan den ogsaa fra den anden Side udtrykkes derved, at det er Kadrenes Forstærkning, eller Ansættelsen af et betydelig større Antal Befalingsmænd. Jeg har ikke søgt at lægge Dølgemaal herpaa og heller ikke paa, at dette ikke stete uden Betænkelighed fra vor Side, idet vi ikke troede det fornødent at gaa saavidt. Dette fremtræder som en Indrømmelse, men ogsaa Fremhævelsen deraf kan jo overdrives, og jeg forstaar ikke rettere, end at det ærede Medlem overdrev det betydeligt i sine Tal. (Berg: 573!). Dette Tal er ikke rigtigt. (Berg: Jo, det er rigtigt.) Den Forsøgelse, som finder Sted, er kun 509 faste Befalingsmænd. Ved Siden deraf foregaaer der en Indskrænkning af 239 i de tjenstgjørende Befalingsmænds Antal, og trækker man dette Tal fra Tallet 509, saa kommer det Tal af Lønninger til tjenstgjørende Befalingsmænd, som Forslaget